

KARDINALOVA HOMILIJA NA MISI POSVETE ULJA

Katedrala, Veliki četvrtak, 28. ožujka 2013.

Čitanja: Iz 61,1-3a.6a.8b-9; Otk 1,5-8; Lk 4,16-21;

**Preuzvišeni Apostolski nuncije,
predraga braćo biskupi, prezbiteri i đakoni,
dragi redovnici i redovnice,
bogoslovi i sjemeništari,
redovnički kandidati i kandidatice,
braćo i sestre u vjeri!**

1. Danas, na dan kada je Gospodin Isus dao Crkvi dar Euharistije i ustanovio svećeništvo, sabrali smo se u ovoj našoj Prvostolnici, majci svih crkava naše Nadbiskupije, da zahvalimo Bogu na njegovu neizmjernom daru. U središtu današnje liturgije je posveta svetih ulju. Stoga se ova jedinstvena Euharistija crkvene godine, kojoj predsjedava biskup mjesne Crkve u konceleciji sa svojim svećenicima, zove Misa posvete ulja. Ova Misa na osobit način označava zajedništvo biskupa s prezbiterima.

Pod ovom ćemo Misom blagosloviti bolesničko ulje koje pruža bolesnicima lijek u bolesti duše i tijela kako bi nevolje mogli podnositi i s njima se boriti. U ovoj ćemo Misi posvetiti ulje krizme. Svetom se krizmom novokršteni mažu, potvrđeni obilježuju. Svetom se krizmom, naime, pokazuje da su kršćani, po krštenju uključeni u vazmeno Kristovo otajstvo i s Kristom dionici njegova kraljevskog i proročkog svećeništva te tako potvrdom primaju duhovno pomazanje Duha Svetoga koji im se daje. Krizmom se nadalje u obredu ređenja posebno mažu prezbiteri i biskupi.

Ulje je simbol Duha Svetoga, a istodobno nas upućuje na Krista, jer i sama riječ Krist znači Pomazanik. Isusovo čovještvo je ispunjeno Duhom Svetim. Što smo povezani s Kristom to smo više ispunjeni Duhom Božjim. Kršćanin je onaj koji pripada Kristu, koji ima dioništvo na njegovom

pomazanju. Stoga vapaj svetog Ignacija Antiohijskog: ne želim se samo zvati kršćaninom nego to uistinu i biti, treba postati redovita molitva svakog Kristova vjernika, svih nas, draga braćo i sestre u Kristu, kako bismo iz dana u dan bili što više kršćani, to jest Kristovi.

2. »O ljubavi tvojoj, Gospodine, pjevat ću do vijeka!« (Ps 89(88), 2), ponavlja današnja liturgija u pripjevnom psalmu. Taj psalam, koji je istodobno hvalospjev i molitva Bogu vjernome, govori nam o vjernosti Gospodinove ljubavi, o vjernosti vječne ljubavi koja je milosrdna.

»O ljubavi tvojoj, Gospodine, pjevat ću do vijeka!«. Draga braćo u svećeništvu, naše je zvanje upravo to: do vijeka i uvijek navješćivati ljubav Božju. U tome je specifičnost svećeničkog poziva. Naš poziv je na poseban način ukorijenjen u poslanju samoga Krista – Pomazanika, Sina Boga živoga.

»Duh Gospodnji na meni je jer me Gospodin pomaza, posla me da radosnu vijest donesem siromasima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenicima proglasim slobodu i sužnjima oslobođenje... da razveselim ožalošćene« (Iz 61, 1-2). Upravo u intimi tog mesijanskog poslanja Krista-Svećenika je ukorijenjen i naš poziv i poslanje: poziv i poslanje svećenika novoga i vječnoga Saveza. Poziv i poslanje navjestitelja Kristove radosne vijesti. Taj poziv i poslanje je služenje ljudima.

Draga subraćo u svećeništvu, mi smo dionici ministerijalnog svećeništva. Pozvani smo služiti. Tu službu u korist ljudi nitko ne može učiniti umjesto svećenika. Pozvani smo doći sa Sakramentom novoga i vječnoga Saveza do svih ljudi na zemlji. Uistinu, naše svećeničko pomazanje duboko je uključeno u Kristovo mesijansko pomazanje. Sam Isus u današnjem Evanđelju, primjenjujući na sebe tekst iz Izaije proroka, tumači svoje pomazanje kao proročko pomazanje za navještaj Radosne vijesti.

3. »Nađoh Davida, slugu svoga, svetim ga svojim uljem pomazah da ruka moja svagda ostane s njime i moja mišica da ga krijepi« (Ps 89(88), 21-22). Gospodin je onaj koji izabire, koji uljem pomazuje, koji prati i krijepi. Gospodinovo pomazanje, vjernost je i ljubav Božja koja nas prati u našem svećeničkom životu. Braćo svećenici, sveti Ivan nam poručuje: »Pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje« pa i vi »ostanite u Njemu« (1Iv 2,27).

Kako ostati u Kristu, u njegovu pomazanju? Sam Apostol u istoj nam poslanici odgovara: »Tko veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom kojim je on hodio« (1 Iv 2,6).

Hoditi zajedno s Kristom, na to nas poziva i naš papa Franjo. On kaže da je naš život u pokretu i nije dobro ako se zaustavimo. Papa je u homiliji, održanoj kardinalima u Sikstinskoj kapeli u Vatikanu, 14. ožujka 2013. godine, dan poslije svog izbora za Rimskog prvosvećenika, pozvao sve da uvijek hodimo u Božjoj prisutnosti, u Gospodinovom svjetlu, nastojeći živjeti besprijekorno po uzoru na Božje pravednike i svece. On nas poziva da gradimo Crkvu, tu građevinu koja je sazdana od živoga kamena pomazanog Duhom Svetim. Papa nas poziva da ispovijedamo vjeru u Isusa Krista i njegov križ. Papa veli kada ispovijedamo Isusa Krista bez križa, prestajemo biti Isusovi učenici i postajemo svjetovni (usp. Homiliju kardinalima, 14. ožujka 2013.).

Draga subraćo u svećeništvu, draga braćo i sestre u vjeri, zahvalni smo Bogu za dar Svetog Oca i za nadu koju je probudio u Crkvi i svijetu. Na drugom je mjestu papa Franjo naglasio kako je potrebno da Crkva u evangelizacijskom nastojanju s apostolskim žarom iziđe iz same sebe i hrabro krene prema periferijama i to ne samo geografskim, nego i egzistencijalnim, a koje čine grijeh, bolesti, nepravde, neznanje, vjerska indiferentnost te razni oblici nevolja. Mogli bismo reći da Papa s evanđeoskom sigurnošću poziva Crkvu da se ne obazire previše na ono što govore i očekuju od nje, ni oni s desne, ni oni s lijeve strane, da se ne zatvara u sebe i da se ne počne baviti sama sobom, već da bez straha, poslušna svom Utemeljitelju i otvorena nadahnućima Duha Svetoga, naviješta Božje milosrđe ljudima današnjice počevši od siromašnih i najpotrebnijih.

4. Draga subraćo u svećeništvu, budimo otvoreni i poučljivi na znakove i pozive koje Bog daje Crkvi po Svetom Ocu. Ostanimo u Kristu, u pomazanju Duha Svetoga, čineći dobro koje se širi poput nardova miomirisa u kući Lazara, Marte i Marije. Ono odražava miris života Crkve, miris neraspadljivosti i miris brige za čovjeka. Hodimo zajedno s Kristom strpljivi poput njega u poučavanju svojih vjernika, posebno djece i mladih. Vraćamo se uvijek na ono bitno u našem pastoralnom radu, ne bojeći se iznova započinjati, uvodeći ljude u zajedništvo života s Bogom.

Braćo u svećeništvu, posebno vam usmjeravam pozornost na kateheze za odrasle u našim župnim zajednicama. Želim da u ovoj Godini vjere i u neposrednoj pripremi naše Sinode, nova pastoralna godina koju započinjemo na jesen, bude posebno obilježena pastoralnim nastojanjem u katehezama za odrasle. Po unaprijed pripremljenom planu odvijat će se u našim župnim i drugim crkvenim zajednicama kateheze za odrasle, a nastojat ću tijekom godine kao nadbiskup biti prisutan po katehezama u svim župama naše Nadbiskupije.

Papa Benedikt XVI. je 11. listopada 2012. godine, na 50. obljetnicu početka Drugog vatikanskog koncila, svečano otvorio Godinu vjere koja je posebno posvećena ispovijedanju, svjedočenju i ispravnom tumačenju vjere, kao i intenzivnijem razmatranju Koncilskih dokumenata te članaka Katekizma Katoličke Crkve. U tom nastojanju vjernici mogu biti dionici i potpunog oprosta. Stoga vas, braćo svećenici, pozivam da o tome po uputama koje smo donijeli u Službenom vjesniku, poučite svoje vjernika i potaknete ih da po pobožnim vježbam koriste naznačene prigode oprosta u svom vjerničkom životu.

Kao što je na prošlom Svećeničkom danu 19. studenoga 2012. godine, najavljeno, u svećeničkom zajedništvu u Godini vjere, kao svećenici Zagrebačke nadbiskupije, hodočastit ćemo u Vukovar u vazmenom vremenu, 29. travnja ove godine. O svim programskim i organizacijskim pojedinostima pohoda bit ćete obaviješteni narednih dana.

Napominjem vam, braćo u svećeništvu, da je u izdanju Kršćanske sadašnjosti upravo izašao iz tiska obnovljeni »Direktorij za službu i život prezbitera«, što ga je po nalogu pape Benedikta XVI. izdala Kongregacija za kler. Taj ćemo dokument svi dobro proučiti i po njemu se ravnati u svom svećeničkom životu.

5. Dana 8. srpnja prošle godine u ovoj je Prvostolnici bio predstavljen naš novi nuncij mons. Alessandro D'Errico. Posebno nam je drago da je sada s nama u ovom svećeničkom zajedništvu.

Radujemo se što se od prošlog Velikog četvrtka naš Kler povećao za osam novih dijecezanskih svećenika, prošlogodišnjih mladomisnika, a to su: vlč. Renato Belčić, vlč. Kristijan Gatarić, vlč. Damir Ivanek, vlč. Tomislav Kasić, vlč. Vladimir Kerečeni, vlč. Tomislav Krajačić, vlč. Mirko Matasović i vlč. Nikola Platužić; kao i za pet novih dijecezanskih đakona, a

to su: vlč. Marko Baršić, vlč. Ivan Bingula, vlč. Josip Mudronja, vlč. Filip Pavlović i vlč. Ivan Vučak.

U zajedništvu nebeske i zemaljske Crkve, danas se posebno u molitvi spominjemo naše preminule braće: preč. Tome Petrića, preč. Josipa Čukmana i mons. Vinka Gregura. Preporučujući ih Božjem milosrđu, zahvaljujemo za dio puta koji su prošli s nama svjedočeći i služeći na različitim postajama naše Nadbiskupije. Molimo i za onu našu braću koja zbog bolesti ili drugih razloga nisu u mogućnosti sudjelovati na ovoj Misi i podijeliti s nama bratsko zajedništvo. S njima smo na duhovan način povezani u ovom jedinstvenom slavlju. Ne zaboravimo u molitvi ni onu subraću koja su posustala i udaljila se od službe koju im je Krist povjerio te više nemaju snage obnavljati svoja svećenička obećanja.

Draga braćo u svećeništvu, zahvalimo Isusu Kristu koji nas je pozvao u svećeništvo te obnovimo svoje pouzdanje zajedno s obećanjima koja smo položili u biskupove ruke na dan svoga ređenja. Molimo Gospodina da nas učini pastirima po svome srcu, kako bismo bili svećenici kojima su usta ispunjena radošću Evanđelja, a ruke djelima pastoralne ljubavi. A vi, predragi vjernici, podupirite svoje svećenike molitvom da mogu vjerno izvršiti poslanje koje im je Krist povjerio. Svi zajedno molimo za nova duhovna zvanja u našoj Nadbiskupiji, hrvatskom narodu i čitavoj Crkvi. Neka sve nas na tom putu prati nebeski zagovor Presvete Bogorodice Marije i blaženog Alojzija Stepinca. Amen.